

Entrevista a Biel Jordà Ramis

Tomeu Estelrich Rigo

Director de teatre i dramaturg, resideix a Sineu. És professor i, actualment, cap d'estudis a l'ESADIB, Escola Superior d'Arts Escèniques de les Illes Balears. Juntament amb na Marta Barceló, va dirigir durant vint anys la companyia de teatre-circ Res de Res & En Blanc, considerada com a pionera en el gènere del teatre-circ. Per la combinació de música viva, actors teatrals i acrobàcies creen un teatre innovador amb el qual han viatjat per mig món. Actualment codirigeix el C.I.N.E, Centre d'Investigació Escènica de Sineu, un espai on cada any més de 15 companyies diferents d'arts escèniques venen a fer les seves residències artístiques.

Què vares estudiar?

Vaig començar a estudiar teatre amb Leona Di Marco al Teatre Sans de Palma. Tot d'una vaig saber que em volia dedicar al teatre i vaig partir cap a Barcelona on vaig estudiar la Llicenciatura de Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre. En acabar, vaig anar a Londres al centre The Circus Space, per especialitzar-me en circ durant dos anys més. He fet també un postgrau en gestió cultural a l'ESADIB/UIB i darrerament em vaig treure el Màster en Estudis Avançats de Teatre a distància a la UNIR.

Quants d'anys fa que ets professor a l'ESADIB?

Ara fa catorze anys que vaig entrar. Aquell any vaig impartir l'assignatura de Taller I a l'alumnat de tercer i des de llavors aquí som!

Quines assignatures imparteixes?

Les assignatures que estic impartint actualment són Interpretació III, que ve a ser el primer taller d'interpretació textual al qual s'enfronta l'alumnat de tercer; i Escenificació I, on s'imparteixen les primeres bases de com escenificar

teatre al alumnes de primer. Altres anys he impartit assignatures de dramatúrgia i interpretació.

En què consisteix la teva feina?

M'agrada pensar que, en part, la meva feina consisteix en fer entendre als alumnes que la professió que han elegit no és un divertiment. Per arribar a interpretar bé i entendre la tasca de creador, has d'implicar-te tant o més que a qualsevol altra carrera universitària des de la humilitat, la recerca constant i el joc. La resta de la meva tasca docent entenc que consisteix en compartir coneixements, estar sempre obert al diàleg i posar-nos a tots sempre en dubte.

Qui ve a l'ESADIB
és perquè li
apassiona el teatre
o el cinema

Els nostres estudis
requereixen de
forma definitiva del
reconeixement que
els pertoca

Què destaqués del teu treball?

Crec que com a la gran majoria de professorat a l'ESADIB el que em mou és la passió. La recerca constant de trobar les paraules i formes adients per fer entendre un concepte o per canviar una actitud passiva d'un o una alumne/a en una actitud proactiva. No m'agrada anar-me'n d'una classe sense pensar que alguna cosa important ha succeït en aquella sessió.

Com és l'alumnat que ve a l'ESADIB?

El que és segur és que l'alumnat que tria estudiar art dramàtic no és gent que hagi estat pressionada per estudiar aquesta carrera. Qui ve a l'ESADIB és perquè li apassiona el teatre o el cinema i perquè té una inquietud artística molt gran. Cada cop entren més joves, just en haver acabat el batxillerat. És veritat que, ja fa anys, l'edat dels estudiants de l'escola era major, però ara la mitjana està en la de qualsevol altra carrera universitària.

Com arriba l'alumnat al vostre centre? Quina preparació i motivació tenen?

Els joves que arriben a l'ESADIB solen tenir poca experiència en el món de les arts escèniques, alguns i algunes han fet teatre amateur amb els seus pares o bé han fet preescolars de teatre a l'escola i a l'institut, altres han cursat el batxillerat d'arts escèniques; però pocs venen amb grans coneixements previs. La gran majoria de l'alumnat entra a l'escola amb una motivació molt gran, encara que és cert que solen veure's sorpresos, sobretot el primer any, pel nivell d'exigència d'aquests estudis.

Què t'agradaria afegir?

Sembla que finalment es posarà remei a una reivindicació de fa dècades amb la nova Llei d'estudis artístics que s'està gestant aquests mesos i que es vol aprovar al Congrés l'any que ve. Els nostres estudis, tot i ser a tots els efectes equiparables a grau universitari, requereixen de forma definitiva del reconeixement que els pertoca per part de les administracions. És urgent i necessari que s'entenguin les especificitats dels estudis artístics com ja fan la gran majoria de països europeus. ■